

Tekster af Anne Sophie Bosc:

### **Relation**

Jeg kan huske at jeg sad i venteværelset og kiggede på illustrationen af en abes indre ruter. Der stod at man kunne danne sig et billede af dens livsforløb ved at følge dens årer... Ved siden af kunne man, ud fra dens spor, aflæse dens vandring igennem byens kloakker og tunneller og rør. Jeg kan huske at jeg ikke rigtigt forstod det. Jeg forsøgte at orientere mig i beskrivelsen. Jeg læste flere gange hvad der stod i kortets legende. Det grønne spor betød "under jorden". Men jeg blev forvirret af alle de pile: der var ingen logik, syntes jeg. Herfra kan jeg, otte år efter, se at det hele var et indkodet spil. Her, fra oven, kan jeg se at ruten er hel.

### **Integration:**

De siger at man i ansigtet kan genkende hvor man kommer fra. Nogle gange kan man endda se hvilken by man har boet i, i længst tid. Liniernes forsvindingspunkter skulle tilmed indikere om den pågældende by var præget af mangfoldighed. Hvis man så lader sig slynge rundt som i en centrifuge skulle man kunne se om man passer ind dér hvor man har valgt at bosætte sig, eller om man er en lille brik i hele maskeraden: Hvis ens cirkulære forløb bliver appelsinformet og hvis centreringen indfinder sig omkring stilken, så betyder det at man fortsat vil leve i uvisheden om sted.

### **Det Religiøse Billede**

Spionens mørke støvler spejler sig i hinanden  
Deres dobbelte refleksion slører mit syn  
Jeg kan ikke se.... Det er også det hér glasværk...det hele bliver gennem-sigtigt...  
Hvilke rum er det egentlig jeg går igennem lige nu og hér?